

מ"ת 35023/04/17 - מדינת ישראל נגד רז עמיצור

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 35023-04-17 מדינת ישראל נ' עמיצור(עציר)
תיק חיצוני: 119610/2017

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת: מדינת ישראל ע"י עו"ד שאול ציון
נגד
המשיב: רז עמיצור (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהן

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירות של חבלה בכוונה מחמירה המהווה מעשה טרור- 5 עבירות, החזקת סכין המהווה מעשה טרור, נסיבות מחשידות בכוונת פריצה המהווה מעשה טרור, תקיפה בנסיבות מחמירות המהווה מעשה טרור- 4 עבירות, ניסיון לתקיפה בנסיבות מחמירות, וכן חבלה במזיד ברכב.

2. כתב האישום בתמצית:

האישום הראשון-

נטען כי ביום 21.2.17, בסביבות השעה 01:00, שהו יאסים אבו הדובה (להלן: "יאסים") ואילנה קורזי (להלן: "אילנה") במכוניתו של יאסים, בחנייה בקרבת אצטדיון "טרנר" בבאר שבע. נטען, כי המשיב התקרב אל הרכב של יאסים יחד עם קבוצת אנשים נוספים, אשר זהותם אינה ידועה במדויק למשיבה, ובשלב מסוים ולאחר שהגיע המשיב למסקנה כי מדובר בערבי ויהודיה, הוציא המשיב סכין ודקר את יאסים באזור הצלעות בבטנו ובידו וזאת בכוונה לגרום לו חבלה חמורה.

נטען כי אחת הדקירות פגעה בכליה השמאלית של יאסים וגרמה לו לקרע ודימום.

האישום השני-

נטען כי ביום 04.03.17, בשעות הערב קשרו קשר טמיר ברטל (להלן: "טמיר"), הקטין י.מ, קורן אלקיים (להלן: "קורן") ורן קוסשוילי (להלן: "רן") ושרון דזאנשוילי (להלן: "שרון") לתקוף בחור ערבי, אשר טמיר וי.מ נתקלו בו קודם לכן בפארק בבאר שבע.

נטען, כי במסגרת הקשר ולשם קידומו נסעו טמיר , י.מ, קורן ושרון לישיבת בית יוסף של הרב בצרי בבאר שבע (להלן: "הישיבה") שם פנו למשיב על מנת לצרפו לקשר וסיפרו לו כי בפארק ישנם ערבים המסתובבים עם יהודיות. לאחר מכן, המשיב הצטרף לקשר, נכנס לחדרו בישיבה וחזר עם מקל גולף, אשר לקח לעצמו, אלה אשר נתן לשרון, ידית עץ של פטיש ללא ראש אשר נתן לטמיר וכן נתן המשיב לרן מקל מתכת של 30 סנטימטר וי.מ נטל עמו קרש.

נטען, כי במסגרת הקשר ולשם קידומו, נכנסו המשיב ושרון לפארק לחפש את הערבי ולאחר שנתקלו באדם, שסברו כי הוא הערבי , שרון פנה אליו ושאל אותו מה השעה והמשיב שאל אותו למה הוא פוגע בנערות יהודיות.

נטען כי ואחר מכן, שרון נתן לאותו אדם מכה בראשו עם האלה והמשיב וטמיר הכו אותו וכאשר נפל האדם ארצה השניים בעטו בו.

נטען, כי לאחר מכן קם אותו אדם ונמלט מהמקום, המשיב ושרון החלו לרדוף אחריו אולם בשלב מסוים חדלו מהרדיפה, חזרו לישיבה, שם החזירו את האלות והמוטות לחדרו של המשיב.

האישום השלישי -

נטען כי ביום 17.3.17, בסביבות השעה 01:30, יצאו המשיב, קורן וטמיר לפארק ד' בבאר שבע על מת לחפש ערבים השוהים עם יהודיות ולהפחידם כדי שלא ישו עמן בשנית. לשם כך הגיעו השלושה, במכוניתו של קורן, מסוג פורד פוקוס (להלן: "מכונית הפורד") כשהמשיב חמוש במקל גולף וטמיר בפטיש.

נטען, כי לאחר שהבחינו השלושה במכונית הונדה בה ישב הייתם אבו כף (להלן: הייתם) ולידו רכב בו שהה אדם אשר סברו הם שהוא ערבי ולידו נערות, אשר סברו הם כי הן יהודיות, ניגשו השלושה לשיחים והתארגנו לתקיפה.

נטען, כי בעודם מתארגנים לתקיפה, נסע הרכב בו שהו היהודיות והמשיב החל לרוץ לכיוון מכונית ההונדה, חבט בחלון הרכב עם מקל הגולף וטמיר היכה בפטיש על חלון המכונית וזאת על מנת לתקוף את הייתם. המשיב וטמיר שברו את חלונות המכונית ותקפו את הייתם עם המוט והפטיש, גרמו לו לשפשוף וכאבים בידו ולחיו השמאלית, עד שהייתם נמלט מהמקום ברכבו.

נטען כי המשיב, קורן וטמיר ניגשו לשלושה אחרים, עבדאללה אבו הדובה, חאלד אבו כף ופארס אבו כף, השליכו אבנים לעבר מכוניתם ופגעו בהם ולאחר מכן ולאחר ששלושת האחרים התגוננו באמצעות זריקת אבנים, נמלטו המשיב, טמיר וקורן מהמקום.

האישום הרביעי-

נטען כי ביום 20.3.17 שהה מוחמד אבו ג'אבר (להלן: " מוחמד") ברכב עם שתי נשים יהודיות, אביבה מהרט (להלן: "אביבה") ותמר יחיס (להלן: "תמר") בסמוך לאצטדיון "טרנר" בבאר שבע. למקום הגיע המשיב, יחד עם אחר, אשר זהותו אינה ידועה למשיבה (להלן: "האחר") ולאחר שהשניים הגיעו למסקנה כי מוחמד הינו ערבי וכי אביבה ותמר הינן יהודיות התקשר המשיב לקורן וביקש ממנו להגיע לישיבה.

נטען, כי המשיב והאחר הגיעו לישיבה הסמוכה לאצטדיון ושם פגשו את קורן, המשיב הביא מחדרו מפתח שוודי, אותו נטל לעצמו, ידית של פטיש 10 ק"ג, אותה נתן לאחר ולקורן נתן המשיב אלת שוטרים מפלסטיק והשלושה חזרו לאצטדיון, הבחינו במכוניתו של מוחמד, ניגשו אליה, שברו את חלון דלת המכונית והיכו את מוחמד בראשו תוך כדי שהם צועקים " אתה חושב את עצמך מלך, אתה יוצא עם יהודיות, ערבי מסריח " ועוד.

נטען, כי כתוצאה מהמכות שהיכו המשיב והאחר את מוחמד נגרמו לו פציעות בראשו שגרמו לו לדמם.

האישום החמישי -

נטען, כי ביום 25.3.17 , בסביבות השעה 23:00 , נפגשו המשיב, טמיר וקורן בישיבה והנאשם הציע לטמיר וקורן לצאת לחפש ערבים ולתקוף אותם.

במסגרת ההתארגנות הנ"ל, לבש המשיב טרנינג כהה בצבע שחור וכובע גרב, הביא לקורן חם צוואר ולטמיר חולצת קפוצ'ון ירוקה וכן הביא מחדרו מפתח שוודי ואלה טלסקופית שנתן לטמיר ולאחר מכן נסעו המשיב, קורן וטמיר במכוניתו של קורן למקום הנקרא "אנדרטה" בבאר שבע.

נטען כי המשיב, טמיר וקורן, שהצטייד גם הוא באולר, החלו לצעוד לכיוון האנדרטה כשהם מסתירים את פניהם בכובע גרב, בחם צוואר ובקפוצ'ון ולאחר שהבחינו ברכב חונה, ביקש המשיב מקורן לברר אם ברכב יושב ערבי.

נטען, כי בעקבות סירובו של קורן לעשות כן ניגש המשיב לרכב בעצמו, המשיב פתח את דלת הנהג והחל למשוך ברגלו של נהג הרכב, שזהותו אינה ידועה למשיבה, אל מחוץ לרכב, תוך שהוא מכה אותו ברגלו במפתח שוודי וצועק לעברו " אל תלך עם יהודיות, את אחות שלנו".

האישום השישי-

נטען, כי בלילה שבין ה-5-6.4.17, עת שהה המשיב בישיבה, החליף המשיב את בגדיו לטרנינג שחור, לקח עמו מפתח שוודי ואמר לטמיר וקורן ששהו עמו בישיבה לצאת עמו לחפש ערבים ששוהים עם יהודיות והשלושה יצאו מהישיבה ונסעו במכוניתו של קורן ברחבי העיר באר שבע.

נטען, כי סמוך לשעה 2:30 הבחינו השלושה ברכב מסוג מיצובישי (להלן: "המיצובישי") ובו אדם מבוגר ושתי בנות.

המשיב ניגש למיצובישי, אשר עצר ברמזור, ולאחר שהגיע למסקנה כי מדובר בערבי והבנות שיכורות, ביקש המשיב מקורן לנסוע בעקבות המיצובישי עד שרכב המיצובישי חנה בחנייה.

נטען, כי המשיב וטמיר חיפשו את נהג המיצובישי על מנת להכותו כשראשיהם מכוסים בקפוצ'ונים על מנת שלא יזוהו, ולאחר שלא מצאו אותו ניגש המשיב למיצובישי ובאמצעות סכין שקיבל מקורן גרם לתקר בגלגלי הרכב.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. יחד עם זאת, עתר לקבלת תסקיר אשר יבחן חלופת מעצר בעניינו של המשיב. מנגד, ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. **תסקיר** כאמור התקבל, וממנו עולה כי המשיב בן 19, רווק, טרם מעצרו היה תלמיד ישיבה דתית בבאר שבע, בה שהה בתנאי פנימייה, ולצד זאת, שמר על קשר קרוב עם קרובי משפחתו.

התרשמות שירות המבחן - שירות המבחן התרשם מצעיר המתקשה לגבש זהותו האישית, ואשר על רקע ניסיונו בחיפוש מסגרת השתייכות וריצוי אביו, התחזק בשנים האחרונות מבחינה דתית ומצא צידוקים רוחניים להתנהלותו. כן התרשם השירות, כי המשיב מחזיק בעמדות בעייתיות ביחס לחוק, הנותנות לגיטימציה להתנהלות אלימה. כן התרשם השירות, כי למשיב קיים קושי לגלות אמפתיה וכי הינו בעל נוקשות מחשבתית ועיוותי חשיבה הנוטה להשתמש בצידוקים רציונאליים להתנהלותו ותופס עצמו כאדם כבעל השפעה ואף שליחות, כאשר הוא מאמין כי תפקידו להושיע צעירות יהודיות אשר תופס אותן כחלשות ונעדרות תמיכה. כן ציין השירות כי המשיב נעדר עבר פלילי. לאור כך, העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה עוברת חוק ביחס למשיב הינו **בינוני**, וכי אם תתרחש תוצאותיה עלולות להיות ברמה גבוהה. עם זאת, ציין השירות כי להערכתו להליכים הפליליים ישנה השפעה מרתיעה עבור המשיב, המצמצמת במידה מסוימת את הסיכון במצבו בעיתוי הנוכחי.

חלופת המעצר שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית בת דודתו, הגב' עדנה בן עזרא, בירושלים בפיקוחה וכן בפיקוח אמו ובתה של הדודה, הגב' בת אל סיני אבוטבול. (להלן: "מקום החלופה והערבות המפקחות"). ביחס לאמו של המשיב- התרשם שירות המבחן כי תוכל להוות גורם בעל השפעה סמכותית עבור המשיב, אולם נוכח הזדהות יתר עם בנה אין היא מתאימה כמפקחת עיקרית עליו אלא מתאימה לפקח עליו בזמנים מצומצמים בלבד. ביחס לדודה ובתה- התרשם שירות המבחן כי הינן בעלות אישיות אסרטיבית ויש ביכולתן לצמצם את הסיכון הנשקף מהמשיב בעת הנוכחית. כן ציין שירות המבחן כי הערבות המפקחות לא היו מודעות לבעייתיות כלשהי בהתנהלותו טרם מעצרו. בסופו של יום, המליץ השירות לשחרר את המשיב לחלופת המעצר שנבחנה לצד צו פיקוח מעצר מטעם שירות המבחן.

5. **ב"כ המשיב** עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופה שנבחנה על ידי שירות המבחן. טען ב"כ המשיב כי הדעות האידיאולוגיות הבעייתיות של המשיב לא השתרשו בו מלידה, אלא מדובר במשיב שהאג'נדה הבעייתית שלו נבעה מהסביבה בה שהה עובר למעצרו, ובפרט מהפנימייה בבאר שבע בה למד והתגורר. לכן סבר ב"כ המשיב כי ישנה משמעות לכך שהחלופה שנבחנה מרוחקת

מהעיר באר שבע.

כן טען ב"כ המשיב כי אומנם למרשו חלק דומיננטי באירועים המתוארים בכתב האישום אולם לשיטתו מרשו אינו זה שיזם את ביצוע האירועים אלא הצטרף לשותפים לכאורה לעבירות. בנוסף, ביקש ב"כ המשיב להפנות להתרשמות שירות המבחן מכך שלהליכים המשפטיים ישנה השפעה מרתיעה על המשיב המצמצמת את הסיכון הנשקף ממנו.

6. **ב"כ המבקשת** מנגד עתר לדחות את המלצת שירות המבחן ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נטען, כי לנוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, בגדרו מואשם המשיב בסדרת מעשים שבוצעו כנגד ערבים מחמת היותם ערבים, תוך תכנון מראש, הובלת בחורים צעירים נוספים לבצע יחד עימו את המעשים ואף תוך שימוש בנשק קר, נשקפת מהמשיב מסוכנות רבה.

נטען, כי מסוכנותו של המשיב הינה גבוהה ביותר הואיל והעבירות המיוחסות לו בוצעו על בסיס אידיאולוגי, כאשר המשיב פגע באזרחים ערבים חפים מפשע רק בשל מוצאם. לעניין זה ציין ב"כ המבקשת כי בית המשפט העליון שב וחזר על הקביעה לפיה עבירות המתבצעות בשל מניע אידיאולוגי מגבירות את המסוכנות הנשקפת ממבצע הפעולות העברייניות.

ביחס לחלופה שהוצעה ונבחנה על ידי שירות המבחן, בבית דודתו של המשיב בפיקוח ובפיקוח בתה- גרס ב"כ המבקשת כי הואיל ובת הדודה ובתה ציינו בפני שירות המבחן כי לא היו מודעות להתנהלותו הבעייתית של המשיב ולאור המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב לאור המעשים הקשים והאלימים המיוחסים לו בכתב האישום, לא ניתן ליתן אמון במשיב ועל כן אין בחלופה זו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

דיון והכרעה

7. כלל הוא כי קיומן של ראיות לכאורה, בעבירות שנעשו תוך שימוש בנשק קר או חם, מקימות עילת מעצר על פי סעיף 21 (א) (1) (ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

בית המשפט העליון שב וחזר על הכלל לפיו במקרים שבהם העבירה, שנעשתה תוך שימוש בנשק קר או חם, גרמה חבלה חמורה לקורבנה, יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים בית המשפט יעתר לשחרור לחלופה (ראה לעניין זה בש"פ 8534/07, בש"פ 2181/94)

כן נקבע, כי נקיטת פעילות אלימה מתוך מניע אידיאולוגי בלבד, המסכנת אנשים תמימים שאין להם קשר לסכסוך, מלמדת על המסוכנות הרבה הנשקפת ממבצע הפעולה.

" בעבירות פליליות רגילות, ניתן לטעון כי קיים ספק ביכולת החיזוי והניבוי של מסוכנותו העתידית של הנאשם...בעבריינות אידיאולוגית, הנאשם מצהיר, או שהתנהגותו מעידה עליו, כי אינו מתחרט על מעשהו והוא דבק במשנתו האידיאולוגית המצדיקה ביצוע עבירות לשם מימוש או קידום האידיאולוגיה. רוצה לומר, כי במוטיבציה אידיאולוגית יש כדי לחזק את יסוד המסוכנות". (בש"פ 369/12 מדינת ישראל נ' עקיבא פנחס הכהן).

וביחס להמלצת שירות המבחן נקבע - כי בית המשפט אינו מחוייב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, שכן על אף מקצועיותו הרבה הוא מהווה כלי עזר בלבד (בש"פ 5233/13) והיותו " השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם".

8. על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, נבחן באם החלופה שהוצעה ונבחנה על ידי שירות המבחן יש בה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן המשיב.

9. **באשר למעשה** - מגולל כתב האישום מסכת של אירועים אשר כולם נסבים על בסיס מניע אידאולוגי- פגיעה בבני מיעוטים, בשל מוצאם. במסגרת כתב האישום מיוחסים למשיב שישה אישומים, אשר התרחשו במהלך החודשים פברואר עד אפריל 2017, ובמסגרתם מיוחסות לכאורה למשיב 5 עבירות של חבלה בכוונה מחמירה המהווה מעשה טרור, אשר חלק מן העבירות המיוחסות אף הובילו לפגיעה קשה (" **אחת הדקירות פגעה בכליה השמאלית של יאסים וגרמה לו לקרע ודימום**"),

" **כתוצאה מהמכות שהיכו הנאשם והאחר את מוחמד נגרמו לו פציעות בראשו שגרמו לו לדמם** "), החזקת סכין המהווה מעשה טרור, נסיבות מחשידות בכוונת פריצה המהווה מעשה טרור- 3 עבירות, היזק לרכוש המהווה מעשה טרור- 2 עבירות, פגיעה בנסיבות מחמירות המהווה מעשה טרור- 4 עבירות וכן ניסיון לתקיפה בנסיבות מחמירות.

עיון בכתב האישום מלמד כי המשיב הינו הדומיננטי בביצוע המעשים ("דקר את יאסים בגבו, באזור הצלעות, בבטנו ובידו", " **הנאשם פתח את דלת הנהג והחל למשוך ברגלו של נהג הרכב... תוך שהוא מכה אותו ברגלו במפתח שוודי...**"), הוא "הרוח החיה" בביצוע מרבית העבירות, אשר דירבן, בחלק מן המקרים, את שותפיו לבצע את הפעולות העברייניות המתוארת בכתב האישום (" **הנאשם אמר לקורן וטמיר שחייבים לעשות משהו והחל לרוץ לכיוון מכונית ההונדה, חבט בחלון הרכב עם מקל הגולף...**"), " **במסגרת ההתארגנות הנ"ל הציע הנאשם לטמיר וקורן "לטייל", כלומר לחפש ערבים ולתקוף אותם**"), כלי הנשק ששימשו לביצוע העבירות היו בחדרו בפנימייה, המשיב הוא זה שהחזיק בהם וחילקם לשותפיו לעבירות (" **נכנס לחדרו בישיבה וחזר עם מקל גולף אשר לקח לעצמו, אלה אשר נתן לשרון, ידית עץ של פטיש ללא ראש אשר נתן לטמיר ונתן לרן מקל מתכת של 30 סנטימטר...**"), " **הנאשם הביא מחדרו בישיבה מפתח שוודי, אותו נטל לעצמו, ידית של פטיש 10 ק"ג אותו נתן לאחר ולקורן נתן אלת שוטרים מפלסטיק**".)

באשר לעושה - עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי המשיב בן 19, ללא רבב בעברו, עובר למעצרו היה תלמיד בישיבה בבאר שבע בתנאי פנימייה סגורה. התרשמות שירות המבחן ממאפייניו של המשיב הינה כי המשיב סובל מעיוותי חשיבה, ונוטה להשתמש בצידוקים רציונאליים להתנהלותו ולתפיסתו את עצמו כאדם בעל השפעה ואף שליחות, המאמין כי תפקידו להושיע צעירות יהודיות אשר תופס אותן כחלשות הזקוקות להגנה. עוד התרשם שירות המבחן מעמדות כוחניות, ותפיסות המאפשרות התנהגות אלימה ותוקפנית לצורך השגת מטרותיו וכן מבעייתיות ביחס לחוק לרבות עמדות אשר נותנות לגיטימציה להתנהלות אלימה ודחפים כוחניים ואלימים באמצעות קשריו החברתיים.

אשר להערכת רמת הסיכון- השירות סבר כי מתקיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה וכי באם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה גבוהה. יחד עם זאת, סבר כי ניתן לצמצמה באמצעות החלופה שנבחנה והומלצה על ידם.

10. להשלמת התמונה - מותב זה הורה על מעצרם של שותפיו של המשיב לחלק מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום (קורן אלקיים, טמיר בר טל - מ"ת 34981-04-17) במתכונת של אזוק אלקטרוני. לאחר שהתרשם כי יש לערוך אבחנה בין המשיב בעניינו ליתר שותפיו למעשים אשר תוארו בכתב האישום, לצד תסקיר בעל תכנים מהותיים וחיוביים בעיקר ביחס למאפייני אישיותיהם. בנוסף, החרטה וההודאה המיידית בפני חוקריהם לרבות בפני שירות המבחן, התנהגות נגררת (ראה החלטה בעניינם מיום 13.6.17).

11. אשר למשיב שבפני, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אינני סבור שיש בחלופה שהומלצה על ידי שירות המבחן, כדי לצמצם את רמת הסיכון הגבוהה אשר נשקפת מן המשיב, הן בשל חומרת המעשים המיוחסים לו לכאורה, ונסיבות ביצועם ממניע אידיאולוגי. מימד זה מחריף את עוצמת המסוכנות. מה גם שאין המדובר במקרה בודד אלא ברצף של מקרים תוך גיוס אחרים לביצוע המעשים, וכן הצטיידות בכלי תקיפה שונים כמפורט בכתב האישום.

המעשים המתוארים לעיל, לצד מאפייני אישיותו של המשיב, מלמדים על משיב חדור מוטיבציה להוציא לפועל את משנתו האידיאולוגית, (ראה לעניין זה פרטי אישום החמישי והשישי). בנוסף, חלקו של המשיב ביחס לאחרים, שונה שכן הוא הדמות הדומיננטית והמובילה מאחורי מרבית המעשים המתוארים בכתב האישום, שכן המשיב הוא אשר החזיק בכלי התקיפה בחדרו בישיבה בה למד. כאשר יצאו לפעילות דאג לחלק את כלי התקיפה לאחרים, ובתום הפעילות, דאג לקבלם חזרה לשם שימוש עתידי, דבר המלמד על כוונתו להמשיך ולבצע מעשים דומים.

אשר לחלופה - דומני שעצם התרשמות שירות המבחן כי הערבות לא מספיק מעורות בהתנהלותו הבעייתית של המשיב עובר למעצרו, לצד מאפייני אישיותו של המשיב, מעוררות קושי ממשי ביכולתן להציב גבולות להתנהגותו.

לאור כל האמור לעיל, ובהעדר חלופה הולמת הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים
נגדו.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ז, 14 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.